

A nagygyűlés résztvevői Gelei rektor zárószavai után újra kimondták az egyesülést, majd az ifjúság zárt sorokban és az új szövetség indulójának hangjai mellett a központi egyetem elé vonult, ahol nagyszabású díszfelvonulást rendezett rektora előtt.

Szegedi Napló XIV. (1938) április 23. 5. oldal

453. A szegedi egyetemi hallgatók szerdán kimondták a diákegységet

„Az ifjúságnak nem kellenek olyan diákvezetők, akik az ifjúság hátán akarnak biztos révbe jutni” – A felekezeti különbség sem lehet akadály a együttműködésnek”

A március 15-i ünnepek alkalmával az egyetemi ifjúság körében felvetődött a gondolat, hogy meg kell szüntetni az ifjúságnak különböző bajtársi egyesületekre való tagolódását, és egy szervezetbe kell tömöríteni a tagokat. Az elképzelésnek különösen az Americanában voltak szószólói, míg a Turul egyik táborában ellenzésre talált a gondolat. Az egyesületek kiküldötteinek találkozói nem vezettek eredményre, ilyen előzmények után hétfőn délben megszavaztatták a tanárképző főiskola azon hallgatóit, akik valamely bajtársi egyesületnek a tagjai. A szavazás eredményeképpen a 254 bajtársi egyesületi tag közül 26 szavazott nemmel. A rektor engedélyével szerdán délben nagygyűlést hirdettek az egyetem auditorium maximumába. A gyűlést megelőzően röpcédulákat osztogattak az ifjúság körében. Az egység propagálói röpcédulákon kijelentik, hogy a Turul-gyűlésen elhangzott vádak a béke érdekében semmisnek tekintik, és arra kéri az ifjúságot, hogy a szerdai nagygyűlésen szenvedélyektől mentesen fejtse ki véleményüket, és foglaljanak állást az egység mellett. A Turul adott ki egy röplapot, ezzel a szöveggel: „Egység! Ezzel a jelszóval próbálnak meg egyesek megbontani egy olyan egységet, amelynek két évtizedes dicsőséges múltja van. Eltűrhethjük ezt bajtárs? Harc! És győzni fogunk! Hajrá Turul!”

Az egyesülés hívei a vegyesdandár parancsnokság előtt József nádor téren gyülekeztek, és nemzeti színű karszalaggal, zárt rendben vonultak az auditorium maximumába. Dr. Gelei József rektor elnökölt a gyűlésen. A levezető rektor bevezetőjében többek között azt fejtegette, hogy a bajtársi egyesületektől függetlenül kell meghozni határozatát az ifjúságnak. Ez az egyesülési törekvés – mondotta – egyetlen egyesület ellen sem irányul, mert az ifjúság valamennyivel együtt akar harcolni a nagy célokért. Közölte a rektor, hogy az egyesülést felelős helyeken is helyeslik, majd arról beszélt, hogy az egységesítésnek úgy kell megtörténnie, hogy az a lelkekben elégedettséget keltsen. Bellay László azt hangoztatta, hogy az ifjúságnak nem kellenek olyan vezetők, akik nem az egyetem hallgatói, nem kellenek öreg diákok és félig befutott egzisztenciájú vezetők, akik az ifjúság hátán akarnak biztos révbe jutni. „Az ifjúság érdekképviselőten alapuló rendi szervezkedést akar létrehozni – mondotta. Vallásosság, magyarosság a fő irányelvek,

nem kell az ifjúságnak idegen kultúrsalak” – mondotta. Úgynevezett diákhitközségeket akarnak létrehozni, ami majd nem vezet gyűlölködésre, mert a tagoknak nem marad idejük más felekezetek ellen izgatni. A felekezeti különbségek nem lehetnek akadályai az együttműködésnek” – hangoztatta. Sürgette a szociális tanszék felállítását, kéri az ifjúság a hét egyik napját „nemzetvédelmi napnak” elnevezni, amelyen az ifjúság társadalmi munkaszolgálatot végezne. Felajánlott ezután az ifjúság nevében hétezer munkanapot a nemzeti építőprogram céljaira.

Kecskeméti Marianna a női hallgatók nevében beszélt, majd Ónodi József azt fejtegette, hogy az ifjúság az evangélium alapján áll, de ez nem jelent egyúttal birkatürelmet. Ezután Pozsonyi Béla felvetette a kérdést, hogy kívánja-e az ifjúság az egyesülést: aki az egység mellett van, az álljon fel. A jelenlévők többsége felállt a felhívásra, mire Gelei rektor kijelentett, hogy az egyetemi és főiskolai ifjúság szervezetét megalakultnak tekinti, és a határozatot felterjeszti a kultuszminiszterhez. Az egység karszalagos tábora ezután elénekelt egy alkalmi induló dalt. A gyűlés folyamán még több szónok beszélt, majd a rektor zárószavai után a Himnusszal ért véget a gyűlés. Az ifjúság karszalagos tábora ezután a Dugonics térre vonult, ahol tisztelegve elvonult az egyetem előtt álló rektor előtt.

Délmagyarország XIV. (1938) április 28. 1. oldal

454. A „Turul” Szövetség az ifjúsági egységért

A „Turul” Szövetség szegedi kerületének vezérsege szombaton délután dr. Gyurki Gyula ker. vezér elnöklete mellett vezértanácsi tábort tartott, amelyen a vidéki és helybeli tagegyesületek vezetői teljes számban megjelentek.

A népes vezértanácsi tábor az esti órákig tárgyalta az ifjúsági egység ügyével kapcsolatos kérdéseket. Mindenekelőtt megállapította a vezértanácsi tábor, hogy a „Turul” Szövetségben megvolt a tárgyalási hajlandóság – tekintettel, hogy már eleve is szükségesnek tartotta az eddig szétforgácsolt nacionalista erők egyesítését. Az eltelt hetek alatt megtartott tárgyalások eredményre nem vezettek éppen az egyesületen kívül álló megbízottaknak tüntető távolmaradása miatt. Ezen tények figyelembevételével a vezértanácsi tábor a következő egyhangú határozatot hozta:

1. A „Turul” Szövetség, amely 1919 óta a leghatározottabban hirdette a magyar fajvédő nacionalista gondolatot és amely „Turul” gondolatnak ma 40.000 harcos bajtársa van, semmiképpen sem revideálja álláspontját.
2. Éppen az erők egyesítése érdekében nem tartja helyesnek újabb egyesületek éltre hívását, illetve bizonyos érdekszervezetekbe való tömörítését, és elítél minden olyan kezdeményezést, amelyet kívülálló tényezők indítanak meg, hogy az ifjúságot bizonyos politikai célok szolgálatába állítsák.